

afholdes af den bemyndigede kommune som led i dennes udøvelse af opgaverne i det forpligtende samarbejde, være omfattet af stk. 1.

Efter § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan sager om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser indbringes for det sociale nævn. Denne adgang omfatter uenighed om de forpligtelser, der påhviler kommunerne i sager, for hvilke reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område finder anvendelse, jf. herved lovens § 2, stk. 4. Dette omfatter bl.a. udgiftsforpligtelser i sagerne, jf. lovens kapitel 3. § 61 finder derimod ikke anvendelse på forpligtelser, som følger af nærværende lovforslag.

Til stk. 2

Ved bestemmelsens stk. 2 er der givet indenrigs- og sundhedsministeren mulighed for at fastsætte nærmere regler om beregningen og betalingen af den bemyndigede kommunes omkostninger ved udøvelsen af opgaverne.

Sådanne regler vil kunne omfatte den nærmere fastlæggelse af omkostningerne, herunder hvorledes omkostningerne beregnes. Reglerne vil endvidere kunne omfatte fastsættelse af terminer og frister for betaling af disse omkostninger.

Til § 5

Til stk. 1

Når delegation – som det er tilfældet ved bemyndigelse i medfør af forslagets § 2, stk. 1 – sker mellem sideordnede myndigheder, antages der ikke at være rekursadgang til den delegerende myndighed. Dette er præciseret med den foreslåede bestemmelse i stk. 1.

For borgerne vil dette ikke medføre en ringere retsstilling, idet en borger normalt ikke har krav på, at kommunalbestyrelsen behandler en klage over forvaltningens afgørelse. Den delegerende kommunalbestyrelse vil dog under visse betingelser have adgang til at egen drift at ændre en afgørelse, der er truffet af den bemyndigede kommune, jf. § 6 med bemærkninger.

I de tilfælde, hvor der efter lovgivningen er fastsat en klageadgang til kommunalbestyrelsen i den delegerende kommune, vil denne bestå, jf. stk. 2.

Til stk. 2

I stk. 2 er det fastsat, at den rette klageinstans for en afgørelse, der er truffet af en kommunalbestyrelse efter bemyndigelse i medfør af § 2, stk. 1, er den klageinstans, som ifølge lovgivningen har kompetence til at behandle den pågældende klage over den delegerende kommunalbestyrelses afgørelse. Det er således den

samme myndighed, der skal behandle en eventuel klage, som hvis der ikke forelå en bemyndigelse efter § 2, stk. 1.

Bemyndigelse i medfør af § 2, stk. 1, af en kommunalbestyrelse, der er underlagt en anden regional klageinstans end den delegerende kommunalbestyrelse, fører således ikke til, at klager skal indbringes for den klageinstans, som den bemyndigede kommunalbestyrelse er underlagt. Klager skal fortsat indbringes for den klageinstans, som den delegerende kommunalbestyrelse er underlagt.

I tilfælde, hvor der i lovgivningen er fastsat en remonstrationsordning, følger det heraf, at sagen forinden behandling i klageinstansen skal revurderes af den myndighed, der har truffet afgørelsen, dvs. den bemyndigede kommune. Klage vil i sådanne tilfælde efter lovgivningen typisk skulle indgives til denne myndighed, og dette skal fremgå af den klagevejledning, der ledsager afgørelsen, jf. forvaltningslovens § 25, stk. 1. En sådan remonstrationsordning gælder eksempelvis efter § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Svarende til, hvad der gælder for rekurs, føres det almindelige kommunale tilsyn med varetagelsen af de af § 1, stk. 2, omfattede opgaver af den regionale statsforvaltning, som fører tilsyn med den delegerende kommunalbestyrelse.

Til § 6

Det fastsættes i 1. pkt., at den delegerende kommunalbestyrelse i et møde kan ændre afgørelser truffet efter bemyndigelse i medfør af § 2, stk. 1, i det omfang den delegerende kommunalbestyrelse ifølge lovgivningen ville kunne ændre afgørelsen, hvis afgørelsen var truffet af et udvalg eller af administrationen i den delegerende kommune.

Bestemmelsen sikrer den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for at egen drift at ændre afgørelser truffet i den bemyndigede kommune i samme omfang, som det ville være tilfældet, hvis afgørelsen var truffet i den delegerende kommune.

Hermed gives den delegerende kommunalbestyrelse mulighed for i et vist omfang at sikre, at beslutninger truffet af den bemyndigede kommune træffes inden for rammerne af de generelle retningslinier, der er udstukket af den delegerende kommune.

Det er et krav efter bestemmelsen, at den ændrede afgørelse træffes af den delegerende kommunalbestyrelse i et møde. Den delegerende kommunalbestyrelse kan derfor ikke delegerer adgangen til at omgøre den bemyndigede kommunes afgørelser til et udvalg eller administrationen.